



PASSEIG MARÍTIM DE BADALONA

ESPINÀS I TARRASÓ S.C.P.
GRECCAT, Enginyeria i Medi Ambient

El Passeig Marítim de Badalona, en el tram comprés entre el Carrer del Mar i la Nova Marina, completa la transformació urbanística de la zona industrial que configurava el litoral sud de la façana marítima de la ciutat.

L'àmbit comprén en longitud els 1200m que separen l'extrem sud de la Rambla de Mar –centre històric de Badalona–, i el Moll de protecció del Port de la nova Marina de la ciutat. L'amplada, variable en funció de la morfologia urbana, oscil·la entre els 5.20 m i els 67 m en l'eixamplament de davant de l'estació, gran espai públic de transició entre l'eix peatonal de la Rambla i el nou Passeig Marítim. A l'extrem sud del passeig, aquest es transforma en una gran plaça d'accés al primer segon nivell de les futures instal·lacions portuàries –cotes 4.87m i 8.60m respectivament– arribant a una amplada màxima de 90 m. La superfície total de la intervenció és de 6.20 ha.

El projecte afronta la unió dels dos pols d'atracció amb un llenguatge continuador dels criteris que han regit la resolució dels espais públics en la urbanització dels Sector 3 del Front Marítim de la ciutat, retornant la unitat del paisatge, ciutat-platja, mitjançant un passeig on la transversalitat s'ha potenciat sobre el recorregut longitudinal.

En el projecte s'ha resolt la complexitat donada per les característiques del terreny que impedia la consolidació del passeig dins de la zona de delimitació marítime-terrestre (ZMT), mitjançant el desenvolupament de dos passeigs en paral·lel sobre un eix longitudinal continu, un de formigó "in situ" i un de fusta. Transversalment, aquestes dues franjes de material, acompanyen la transició entre el terreny ferm i la sorra.

La pedra artificial utilitzada per graons, grades i límits, relaciona amb qualitat i color els materials de la urbanització del Sector 3 i la sorra de la platja.

Els problemes topogràfics causats per la necessitat de franquejar el pas de la línia de ferrocarril de la costa i la irrupció en el paisatge dels murs de protecció de la nova Marina, s'han resolt mitjançant un acurat estudi altimètric que esdevé el caràcter del lloc.

El pas sota del tren a l'avinguda de Martí i Pujol, s'ha obert per crear una perspectiva frontal a l'accés a la platja, resolent-se amb una suau rampa-escala limitada per un pendent continu que desemboca sobre el passeig.

El disseny de l'accés a l'estructura preexistent del Pont del Petroli ha estat tractat amb el mateix llenguatge d'integració a la continuïtat del passeig, tenint en compte la seva ubicació respecte la plaça del Sector 3 conformada per les icones urbanes de l'Anís del Mono i La Llauna.

L'extrem sud de tot el recorregut, a la sortida de l'interceptor de Maria Auxiliadora i els murs de protecció de la Marina que suposaven un abrupte tall en la perspectiva de l'arenal, s'ha resolt amb una plaça inclinada amb una gran superfície de grades que dona continuïtat al color de la sorra i esdevé un punt elevat des d'on es pot observar el conjunt del front marítim.

En quant a la vegetació s'ha fer servir espècies de palmera resistents a la salinitat -Búfia, el Sabal, l'Arecastrum, i Washingtonies- distribuïdes segons mòduls estrictes, formant grups dins i fora de la franja de fusta i sorra.

Les plantacions de tamaris (Tamarix Gallica i Pentandra- espècies amb diferents períodes de floració) protagonitzen la continuïtat formal del passeig, proporcionant grans àmbits d'ombra.

